

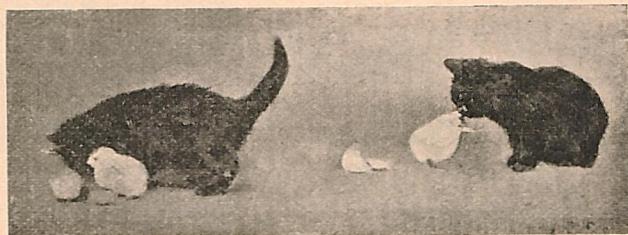
— Пи, пи, пи! Немирчо, зрънца ми сипи!
думало пиленцето съсъ ясенъ гласъ.

Стрѣсналь се Немирчо тогасть. А животинката
все едно си знае: „пи, пи... Коте, зрънца ми сипи! . . .“

Немирча го обзима страхъ. Готовъ е да из-
бѣга, сиромахъ! . . .

„Хей, братко милъ, я постой
И отъ менъ се ти небой!“
Бѣличкото пиле тѣй говори,
Тѣй жално-милно то се моли.

Добилъ куражъ нашиятъ хубавецъ, безъ
страхъ до ного доближя и пилето взелъ да лиже.

„Хей, котаци съсъ мустаци,
Хей вий, зѣбести юнаци,
Разберете отдалечъ,
Че азъ баща станахъ вечъ! . . .“

Тѣй Немирчо, котенце страхливо, на котаци
взелъ да се хвали. . . Че баща е станалъ, и миш-
китѣ дори чули и разбрали. . .

Калинка-Малинка.